

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2021 το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 6 Οκτωβρίου 2021 στην υπόθεση T-342/20, Indo European Foods κατά EUIPO

(Υπόθεση C-801/21 P)

(2022/C 207/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείον: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Hanf, V. Ruzek, D. Gaja, E. Μαρκάκης)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Indo European Foods Ltd, Hamid Ahmad Chakari

Αιτήματα

Το ανααιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει στο σύνολό της την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-342/20·
- να διαπιστώσει ότι παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Απριλίου 2020 (υπόθεση R 1079-4), και
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα πρωτοδικώς στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το EUIPO στο πλαίσιο της ανααιρετικής διαδικασίας και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναίρεσεως, το ανααιρεσείον προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο αναίρεσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση της απορρέουσας από πάγια νομολογία απαιτήσεως περί διατήρσεως του εννόμου συμφέροντος προς άσκηση προσφυγής, παράβαση η οποία θέτει σημαντικό ζήτημα για την ενότητα, τη συνοχή και την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης.

- Η πρώτη πλάνη περί το δίκαιο έγκειται στο ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την απορρέουσα από πάγια νομολογία ουσιαστική και αυτοτελή προϋπόθεση που πρέπει να ισχύει για κάθε ένδικη προσφυγή, ήτοι αυτή της διατήρσεως του εννόμου συμφέροντος προς άσκηση προσφυγής, αρνούμενο να εξετάσει στοιχεία μεταγενέστερα της προσβαλλόμενης αποφάσεως για τον λόγο και μόνον ότι τα στοιχεία αυτά δεν μπορούσαν να θέσουν υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Μια τέτοια ερμηνεία όχι μόνο συγχέει την εξέταση της προκαταρκτικής αυτής δικονομικής προϋποθέσεως με τον επακόλουθο έλεγχο της ουσιαστικής νομιμότητας αλλά στερεί επίσης από τη διατήρηση του εννόμου συμφέροντος προς άσκηση προσφυγής τη δική της αυτοτελή λειτουργία.
- Η δεύτερη πλάνη περί το δίκαιο έγκειται στο ότι, κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο δεν εκτίμησε αν εξακολουθεί να υφίσταται έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας πρωτοδικώς προς άσκηση προσφυγής. Εστιάζοντας στον έλεγχο νομιμότητας, το Γενικό Δικαστήριο δεν απάντησε στο ζήτημα που θέτει η εν λόγω υποχρεωτική προκαταρκτική προϋπόθεση: Ποια πλεονεκτήματα θα μπορούσε να αντλήσει η προσφεύγουσα πρωτοδικώς από την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως;
- Η τρίτη πλάνη περί το δίκαιο έγκειται στο ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να διαπιστώσει ότι η προσφεύγουσα πρωτοδικώς δεν τήρησε την υποχρέωσή της να αποδείξει τη διατήρηση του εννόμου συμφέροντός της ήδη από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου. Δεδομένου ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση επρόκειτο να καταχωρισθεί μόνο μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, δηλαδή σε χρόνο κατά τον οποίο τα αντιπαρατιθέμενα σήματα δεν θα εκπληρώσουν (και ουδέποτε θα έχουν εκπληρώσει) την ουσιαστική λειτουργία τους ταυτοχρόνως⁽¹⁾, το EUIPO υποστηρίζει ότι δεν θα μπορούσε να υπάρξει σύγκρουση *ratione temporis* και *ratione loci*. Επομένως, η προσφεύγουσα πρωτοδικώς δεν μπορούσε να αντλήσει κανένα όφελος από τη δική και, ως εκ τούτου, δεν αποδεικνύει τη διατήρηση του εννόμου συμφέροντός της.
- Η τέταρτη πλάνη περί το δίκαιο έγκειται στο ότι το Γενικό Δικαστήριο, συνεπεία των ως άνω πλανών, παρέβη το άρθρο 50, παράγραφος 3, ΣΕΕ, τα άρθρα 126 και 127 της συμφωνίας αποχωρήσεως⁽²⁾ και το άρθρο 72, παράγραφος 6, του κανονισμού 2017/1001, τα οποία αποτελούν έκφραση της θεμελιώδους αρχής της εδαφικότητας, επιβάλλοντας στο EUIPO την υποχρέωση να μη λάβει υπόψη τις έννομες συνέπειες της λήξεως της μεταβατικής περιόδου στην υπό κρίση υπόθεση.

— Η υπό κρίση αίτηση αναίρεσεως εγείρει ένα σημαντικό ζήτημα για την ενότητα, τη συνοχή και την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης. Η αναρσειβαλλόμενη απόφαση δέχεται τη συστατική ερμηνεία του περιεχομένου της οριζόντιας απαιτήσεως περί διατηρήσεως του εννόμου συμφέροντος προς άσκηση προσφυγής. Η εν λόγω απαίτηση αντλεί τον λόγο ύπαρξής της από τη γενική θεωρία του κοινού δικονομικού δικαίου των κρατών μελών και η ερμηνεία που δίδει ο δικαστής της Ένωσης μπορεί να επηρεάσει σημαντικά τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζεται από τα εθνικά δικαστήρια. Η υπό κρίση αίτηση αναίρεσεως εγείρει επίσης ένα σημαντικό ζήτημα διαδικαστικής φύσεως –το οποίο ουδόλως περιορίζεται στον τομέα του δικαίου διανοητικής ιδιοκτησίας–, ήτοι το ζήτημα των συνεπειών που πρέπει να συναχθούν από τον κανόνα κατά τον οποίο ο εκδότης της πράξης πρέπει να ανάγεται στον χρόνο έκδοσης της ακυρωθείσας πράξης, προκειμένου να εκδώσει την πράξη που την αντικαθιστά. Το ζήτημα της εξάλειψης του προγενέστερου δικαιώματος κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας οδήγησε σε αντιφατικές αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου, ενώ το Δικαστήριο μόνον περιστατικά είχε την ευκαιρία να εξετάσει ακροθιγώς το ζήτημα αυτό, με αιτιολογημένη διάταξη. Η υπό κρίση αίτηση αναίρεσεως εγείρει επίσης το γενικό ζήτημα των συνεπειών, στην έννομη τάξη της Ένωσης, της πραγματικής αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

- (¹) Άρθρο 11, άρθρο 51, παράγραφος 1, άρθρο 66, παράγραφος 1, και άρθρο 71, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1).
- (²) Συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας (ΕΕ 2019, C 384 I, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιανουαρίου 2022 η Sanford LP κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 10 Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-443/20, Sanford κατά EUIPO — Avery Zweckform (Ετικέτες)

(Υπόθεση C-19/22 P)

(2022/C 207/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Sanford LP (εκπρόσωπος: J. Zecher, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην αναρκετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Avery Zweckform GmbH

Με διάταξη της 6ης Απριλίου 2022, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξέτασεως των αναίρεσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η Sanford LP φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) στις 28 Ιανουαρίου 2022 — YQ κατά Ředitelství silnic a dálnic ČR

(Υπόθεση C-57/22)

(2022/C 207/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší soud České republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα (ενάγουσα πρωτοδίκως): YQ

Αναρσειβλήτη (εναγομένη πρωτοδίκως): Ředitelství silnic a dálnic ČR